

Den Deling, der er foreslaaet, er den, man tidligere har anvendt i Lovgivningen, og som man i Ministeriet har ment fremdeles at burde anvende.

Det ærede 5te Medlem for Sorø Amt (Johannes Lou) gjorde nogle Bemærkninger om, hvorvidt denne Lovgivning var paakrævet af Hensyn til Sønderjylland eller ikke, og fremhævede, at den Lov, som der kan være Tale om, at vi kan faa, i hvert Fald vilde blive meget bedre end den, man havde i Tyskland. Ja, det er meget muligt, at denne Lov eller den, som maatte blive Resultatet af den Forhandling, der nu skal føres, vil blive bedre end, hvad man har dernede, men det faktiske er, at hvis vi ikke nu gennemfører en Lov, har vi slet ingenting, og det er i hvert Fald mindre, end Sønderjyderne nu har i Tyskland. Der er, forekommer det mig, i den Genforening, der nu forestaar, en meget stærk Opfordring til snarest at gennemføre en Ordning af dette Spørgsmaal og udfylde den Mangel, der er i vor Lovgivning med Hensyn til Retten for invalide til at oppebære Understøttelse. Og selv om det var vanskeligt at forstaa det ærede 5te Medlem for Sorø Amt, maa jeg dog vel forstaa ham saaledes, at det var hans og hans Partis Mening at ville medvirke til Gennemførelsen af en Lov om Invaliderente eller Invaliditetsunderstøttelse, hvad man nu vil kalde det.

Det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at det Lovforslag, her foreligger, udelukkende hviler paa Forsørgelsesprincippet. Dette maa jeg nu for saa vidt bestride Rigtigheden af, som Forholdet er det, at naar Betingelsen for at faa Understøttelse efter denne Lov er, at man skal have forsikret sig selv i en Sygekasse, kan man egentlig ikke paastaa, at al Tale om Hjælp til Selvhjælp eller om Forsikring her er udelukket; tværtimod er netop en frivillig Forsikring Grundlaget for hele den Ret, der skal opnaas ved Loven om Invaliderente. Men jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han, ligesom det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Hegelund-Lange), i og for sig billiger, at man bygger Invaliderentelovgivningen paa Sygekasselovgivningen. Det er det, der er sket ved det foreliggende Lovforslag, og selv om der paa et eller andet Punkt skulde ønskes Ændringer, kan dette formentlig ikke umuliggøre Tilvejebringelsen af en Ordning, og jeg vil i alt Fald anse det for meget ønskeligt, om den kunde lade sig tilvejebringe snart.

Det ærede 5te Medlem for Sorø Amt

sagde videre noget om, at han syntes, den Invaliditetsgrad, der kræves her, er for høj. Ja, jeg maa tilstaa, at jeg baade i Invaliditetskommissionen i sin Tid og nu under mit Arbejde i Ministeriet stadig har haft mine Tvivl om, hvorvidt det var rimeligt at forlange en saa høj Grad af Invaliditet som Betingelse for Adgang til Understøttelse. Jeg kan derfor kun takke det ærede Medlem for den Støtte, han yder i Retning af Forbedring paa dette Punkt, jeg kan i og for sig ikke have noget imod en Overvejelse deraf, medens jeg dog paa den anden Side har ment det forsvarligt ved den Førstebegyndelse, som dette Lovforslag skulde være, at blive staaende ved det, man fra alle Sider efterhaanden er enedes om, ogsaa i Invaliditetskommissionen, nemlig at kræve Nedgang til en Trediedels Arbejdsevne, før den fulde Ret til Invaliderente kan opnaas. Hvorvidt det er for stort et Krav at stille, skal jeg, som sagt, ganske henstille til Drøftelse under de videre Forhandlinger; jeg kan ikke have noget imod, om man her vil vise sig mere imødekommende.

Derimod synes jeg, det ærede Medlem havde Uret, naar han kritiserede, at der ved dette Lovforslag var gjort Indskrænkning med Hensyn til den Virkning, Fattighjælp øver. Det ærede Medlem sagde saadan noget som, at han syntes, Ministeren er langt ude, naar han kræver Virkningen af Fattighjælp indskrænket til et mindre Aaremaal. Det forekommer mig, at navnlig paa dette Omraade, men for øvrigt ogsaa, hvor der er Tale om Alderdomssvaghed, er det i høj Grad rimeligt at sætte Aaremaalet for Virkningen af nyt Fattighjælp saa kort som muligt, fordi den Nydelse af Fattighjælp, som har fundet Sted, sandsynligvis netop er en Følge af, at de paagældende har været delvis invalide, delvis alderdomssvækkede før den Tid, da de kunde rejse Krav efter denne Lovgivning. Det vilde være i høj Grad uretfærdigt, hvis man vilde sige til Folk, der har faaet Fattigunderstøttelse, før de kunde komme i Betragtning i Kraft af denne Lovgivning, at de er afskaarne fra at opnaa Hjælp, i hvert Fald hvis de har faaet Fattighjælpen ret kort Tid før deres Ansøgning. Jeg kan derfor ikke erkende Berettigelsen af de Indvendinger, det ærede Medlem gjorde paa dette Punkt.

Jeg har Grund til at takke det ærede Medlem, fordi han saa stærkt sagde, at han havde den Tro, eller han var over-